

MONITOR

zpravodajský čtrnáctideník

ROČNÍK II., ČÍSLO 8

28. DUBEN 2005

(za dobrovolné příspěvky)

Moji drazí, ačkoli shledáváme, že jsme ve výkonu služby vyplývající z našeho úřadu slabí a liknaví a že nás ochromuje křehkost naší přirozenosti — i když si přejeme, abychom v každé záležitosti jednali obětavě a horlivě — přesto jsme si jisti neutuchající milostivostí všemohoucího a věčného Kněze. Ten, ač roven Otcí, připodobnil se nám: své božství snížil až k člověčenství, své člověčenství povzněsl až k božství. A my se z jeho ustanovení vděčně a synovsky radujeme, neboť přestože pění o své ovečky pověřil čet-

né pastýře, ani sám se nikterak nepřestal starat o své milované stádo.

Z Kristovy zásadní a věčné svrchovanosti se dostalo ochrany a pomoci i našemu apoštolskému konání, protože Kristus své dílo nikdy neopouští a pevné základy, z nichž vyrůstá celá vznešená stavba Církve, nepovolí pod nižádnou tíhou chrámu, který na nich stojí.

Vždyť pevnost oné víry Knížete apoštolů, o které se Kristus vyslovil s uznáním, trvá navěky. A jako nepřestává to, čemu Petr v Kristu uvěřil, tak nepřestá-

Náklady na jedno číslo včetně tisku a poštovního činí přibližně 10 Kč, což ročně znamená 240 Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

vá ani to, co Kristus na Petrovi založil. Zůstává tudíž při tom, o čem rozhodla Pravda: blažený Petr zůstává pevný jako skála, jak se mu toho kdysi dostalo, a neopouští kormidlo Církve, které mu bylo svěřeno.

Z kázání svatého Lva Velikého, papeže

Církev se nyní nachází v situaci, která nepřichází tak často. Smrt papeže, pohřeb papeže, volba papeže ve velikonoční době, kdy ve Skutcích apoštolů čtete o prvotní Církvi, zcela jistě vyvolává mnoho myšlenek. Kdyby na Svatopetrském náměstí všichni ti lidé dosáhli splnění své představy o papeži, měli bychom možná dvacet, možná pětadvacet papežů. Ale buďme upřímní a přiznejme pravdivost slov florentského arcibiskupa Antonelliho, který před konkláve řekl: „Papež už je vybrán, teď ho jenom v konkláve musejí najít!“

My to neděláme tak jako v Tibetu, kde nosí malým chlapcům jakési misticčky a paličky. My vybíráme v Církvi dospělé lidi a vybíráme tedy už představitel Církve, kteří jsou známí, a hodnotíme je pro konkrétní situaci. Proč říkáme hodnotíme, vybíráme, byť kardinál nejsem a nebyl jsem v konkláve? Uvědomme si, že na volbě papeže se podílí každý věřící v Církvi svou modlitbou. Modlitba není něco druhořadého!

Když se vrátíme k té prvotní Církvi a podívali bychom se na tehdejší „konkláve“, na první pohled bychom předpokládali, že jediným a tím nejvážnějším favoritem by měl být Jan Evangelista. Věrný, statečný, mladý a s energií. Ale Kristus rozhodl, že to bude apoštol Petr, který byl málo rozhodný, dokonce selhal. Známe i spory mezi Petrem a Pavlem, kdy apoštol Pavel Petra obviňuje, že se příliš přizpůsobuje různým proudům. V prožívání těchto momentů si musíme sáhnout na dno své víry. My jsme Církev nepostavili, Církev není náš podnik, ale my v Církvi věříme. A víra v Církev souvisí s naší vírou v Boha. Bůh pro nás není neosobní síla, vzdálený konstruktér světa, ale je to ten, kterému

Habemus papam

Ke zvolení nového papeže

Foto: Reuters

na světě záleží, kterému záleží na každém z nás. A tento Bůh se stal jedním z nás v Ježíši Kristu. Proto je třeba říci, že víra v Církev je vírou v Boha, ale je také současně vírou a důvěrou v člověka. V dnešní době jsme spíše svědky toho, že druhému člověku nevěříme, nedůvěřujeme a v této chvíli jsme postaveni před situaci, kdy důvěřujeme a věříme tomu, který z konkláve vyjde, nikoli jako hlava Církve, tou je Ježíš Kristus, papežové jsou jeho vikáři, nástupci apoštola Petra. Důvěřujeme Duchu svatému, že dá sílu tomu, který bude stát v čele Církve a že odpoví na tyto požadavky. Počítá se zde i se schopnostmi a povahovými rysy zvoleného kandidáta. [...]

Tato volba je také volbou, která nám napovídá, že jeden z nejbližších spolupracovníků Jana Pavla II. se stal jeho nástupcem, ale podle toho, že si nový papež zvolil jméno Benedikt, dá se tušit, že to nebude jakési pouhé kopírování předešlého papeže. Zřejmě půjde v jeho duchu, ale zároveň půjde i svojí cestou. Jestliže kardinál Ratzinger je člověk vysoké teologické kultury, vysoké humanitní kultury, což dosvědčuje celé jeho dílo, ukazuje to, že současná Církev musí být především teologičtější.

Mons. Dominik Duka OP, biskup královéhradecký redakčně kráceno, zdroj: <http://www.diecezehl.cz>

ZPRÁVY

Ze životopisu Benedikta XVI.

Kardinál Josef Ratzinger, dřívější prefekt Kongregace pro nauku víry, předseda Papežské biblické komise a Mezinárodní teologické komise a děkan kardinálského kolegia, se narodil 16. dubna 1927 v Dolním Bavorsku v rodině policisty. Vysvěcen na kněze byl 29. června 1951. Studoval filosofii a teologii v Mnichově, působil jako učitel na univerzitách v Bonnu, Münsteru a Tü-

bingen. Byl vicerektorem univerzity v Řezně.

Ve věku 35 let se na Druhém vatikánském koncilu stal poradcem kardinála Fringse. V roce 1977 byl jmenován mnichovským arcibiskupem, téhož roku i kardinálem. Byl předsedou komise pro přípravu katechismu, který předložil roku 1992.

VIS

Ekumenismus jako priorita nového papeže

Při své první mši svaté, kterou sloužil jako papež spolu s kardinály, požádal Benedikt XVI. všechny biskupy na celém světě, aby se za něho modlili a radili mu. Takové „kolegiální společenství“ poslouží Církvi a jednotě víry, na níž závisí účinnost evangelizace světa. Papež vyjádřil vůli pokračovat i zde ve stopách svého předchůdce. „Nynější nástupce si je plně vědom počátků svého úřadu v římské Církvi, úřadu, jež Petr

omyl svou krví, a proto se chystá především neúnavně pracovat na obnově plné a viditelné jednoty všech, kdo následují Krista. ... Je si vědom, že k tomu nestačí projevy dobré vůle. Musejí přijít konkrétní gesta, jež proniknou ducha lidí a pohnou jejich svědomím, jež povedou každého k vnitřnímu obrácení, které je předpokladem jakéhokoli postupu na cestě ekumenismu,“ řekl papež.

Zenit

Izraelský list hájí papeže

Londýnské *Sunday Times* přinesly článek, který označuje kardinála Ratzingera za „teologického antisemitu“; připomíná také jeho členství v *Hitlerjugend*. Článek podrobil ostré kritice Sam Ser v deníku *Jerusalem Post*.

Serův článek uvádí na pravou míru tvrzení o Ratzingerově členství v *Hitlerjugend* a především připomíná, že

jako prefekt Kongregace pro nauku víry hrál Ratzinger zásadní roli ve zlepšení vztahu Vatikánu se Židy; osobně připravoval dokument „Paměť a smíření“ z roku 2000 a jako předseda Papežské biblické komise dohlížel na přípravu dokumentu o židovském národě v křesťanské bibli.

Jerusalem Post

Čínský režim hodlá i nadále blokovat vztahy s Vatikánem

V souvislosti s volbou nového papeže čínský premiér zopakoval, že ke zlepšení vztahů s Vatikánem jsou potřebné dvě podmínky: Vatikán musí přerušit styky s Tchaj-wanem a nesmí zasahovat do vnitřních záležitostí Číny. P. Gianni Criveller, PIME, označil tyto požadavky za „kouřovou clonu“, která má skrýt nevěli čínské vlády k diskusi se Svatým Stolicem.

Svatý Stolec byl nucen opustit Čínu v roce 1951 a v roce 1971 snížil svou diplomatickou přítomnost na Tchaj-wanu na minimální úroveň (chargé d'affaires); opakovaně sdělil, že je připraven přenést své diplomatické zastoupení na kontinent. Čína přitom jedná s představiteli zemí, které mají s Tchaj-wanem plně diplomatické styky (USA, Jižní Korea, Jižní Afrika).

„Nezasahování do vnitřních záležitostí“ se týká především jmenování biskupů a jejich svobodných kontaktů s Římem. Toto právo uznává 172 jiných zemí, včetně komunistického Vietnamu a Kuby. Naopak v Číně je zadržováno nebo zmizelo 25 biskupů a kněží; řadě dalších je zabraňováno ve výkonu úřadu.

Čínský režim má navíc silnou nechuť k osobě Jana Pavla II., jemuž se připisuje pád komunismu v Evropě. Čína nevyšlala zástupce na jeho pohřeb a oficiální kondolence ministerstva zahraničí nanačovala jen malou lítost.

Podle P. Crivellera by si čínská vláda měla uvědomit, že Církev v Číně — tak jako jinde a jindy — přežije i bez diplomatických styků.

Asia News

První pozdrav nového papeže

„Drazí bratři a sestry, po velkém papeži Janu Pavlu II. zvolili kardinálové mne, prostého, pokorného dělníka na vinici Páně. Utěšuje mne fakt, že Pán umí pracovat a jednat s nedostatečnými nástroji a především spoléhám na vaše modlitby.

V radosti ze vzkříšeného Pána, v důvěře v jeho stálou pomoc, pokračujeme kupředu. Pán nám pomůže. Maria, jeho nejsvětější Matka, je na naší straně. Děkuji vám.“

CNN, Zenit

Prezident republiky blahopřeje papeži ke zvolení

Vaše Svatosti, přijměte mé opravdu upřímné blahopřání k Vašemu zvolení.

Jsem velmi rád, že jste byl do čela katolické církve zvolen právě Vy. Vidím ve Vás pevného zastávce hodnot, na kterých stojí celá naše civilizace, hodnot, které jsou v dnešním světě tak často zpochybnovány a relativizovány.

Katolíci věřící a milióny dalších, kteří spolu s nimi sdílejí křesťanské poselství, ve Vás získávají nejen nového nejvyššího představitele církve, ale i duchovní autoritu pro dnešní dobu plnou nejistot, obav a pochybností. Jsem přesvědčen o tom, že ve Vaší osobě usedá na Petrův stolec člověk, který je svou zkušeností, vzděláním a širokým rozhledem zárukou dalšího úspěšného pontifikátu.

Věřím, že i během Vašeho pontifikátu budou rozvíjeny dobré vztahy mezi Českou republikou a Svatým stolicem. Spojují nás nejen mnohé společné zájmy, ale především staletými a tisíciletými prověřené hodnoty, mezi kterými bych zvláště připomenul úctu ke svobodnému lidskému jedinci a k jeho neopakovatelné, jedinečné identitě.

Nebudu skrývat své potěšení, že ve Vás zůstává zachována i sounáležitost osoby papeže s naším střeoevropským prostorem. Přijměte proto ještě jednou jménem mým i jménem občanů České republiky přání úspěchu a pevného zdraví při výkonu Vašeho mimořádně zodpovědného poslání.

Václav Klaus
Praha, 20. 4. 2005

Tiskový odbor Kanceláře prezidenta republiky

ZPRÁVY

Mladí Španělé stráví prázdniny v misiích

10 000 mladých Španělů se rozhodlo získat během prázdnin zkušenost misijní práce; řekl to P. Juan Martínez z biskupské komise pro misie, která tuto akci pořádá společně s Papežskými misijními společnostmi. Mladí lidé půjdou do misijních území. Koncem dubna se pro tyto lidi pořádá setkání, věnované církevní dimenzi misijní spolupráce a misijní formaci mladých lidí.

Ve Španělsku je řada misijních iniciativ a skupin zaměřených na misie.

Fides

Více věřících mezi mládeží v Německu

78% mladistvých věří v Boha ve srovnání s 58% věřícími středního věku; jde o výsledek šetření *Omni Quest* bonnského Institutu pro praktickou sociologii. 66% Němců udává, že považují církev za nezbytnou součást společnosti.

Kathnet

Jubileum arcibiskupa Karla Otčenáška

Na sobotu 30. dubna 2005 je v Hradci Králové připraveno nevšední „SETKÁNÍ“ významných osobností církevního, politického a společenského života z ČR a zahraničí. [...]

Hlavní liturgii bude v katedrále Sv. Ducha na Velkém náměstí ve 14 hodin doprovázet katedrální sbor Cantores Gradecenses a Severočeský filharmonický sbor.

Společně s otcem arcibiskupem Karlem Otčenáškem, jehož životní jubileum dalo podnět k uspořádání tohoto dne *Děkuvzdání Církve a vlasti*, přistoupí k oltáři kardinál Miloslav Vlk, biskup Dominik Duka, pomocný biskup Josef Kajnek a další biskupové ČR s předsedou biskupské konference Janem Graubnerem, biskupy ze Slovenska, Polska (kardinál Gulbinowicz) a delegáty z Rakouska a Německa.

Protože tento velký den dojde rovněž k mimořádné události – předání koncepce celoživotní ideje arcibiskupa Karla Otčenáška, chápané jako odkaz – jmenuoval ještě za svého života papež Jan Pavel II. svého delegáta Vatikánu arcibiskupa Giovanniho Coopu, aby za celosvětovou církev tuto ideu převzal.

Další vítězství pro život v OSN

Komise OSN pro populaci a rozvoj (CPD) ukončila ve čtvrtek 14. dubna 2005 své výroční zasedání. Organizátoři z OSN včetně generálního sekretáře OSN Kofiho Annana, Populačního fondu OSN a sympatizujících nevládních organizací podporujících právo na potrat doufali, že závěrečný dokument bude obsahovat zmínky o potratu na žádost díky výrazu „služby reprodukční zdravotní péče“. V jazyce OSN zahrnuje termín „služby reprodukčního zdraví“ dostupnost umělých potratů.

Návrhy dokumentů žádaly vlády, aby zajistily „služby sexuální a reprodukční zdravotní péče“, a zdůrazňovaly důležitost propagace „reprodukčního zdraví a práv“. Obsahovaly rovněž jednoznačné znovupotvrzení závěrečného dokumentu z Mezinárodní konference pro populaci a rozvoj (ICPD) v roce 1994 v Káhiře. Káhírský dokument se odvolává na „reprodukční práva“ a „reprodukční zdraví“ a je používán organizacemi OSN a různými lobbyistickými skupinami pro

podporu umělých potratů.

Napjatá neformální jednání o dokumentech CPD se protahovala a jeden z delegátů Svatého Stolece se o nich kvůli předem navrženému jazyku dokumentů vyjádřil, že to je jako když „začínáte s nožem v břiše a snažíte se jej dostat co nejvíce ven“.

Opozice mnoha států nakonec vedla k odstranění termínů „reprodukční práva“ a „služby“ ve spojení se „sexuálním a reprodukčním zdravím“. Znovupotvrzení káhírského dokumentu bylo podmíněno odkazem na dokument, který obsahuje výhrady mnoha států, že káhírská konference nestanovila právo na potrat.

Jedná se o další vítězství pro život v OSN v poslední době. V březnu na jednání Komise OSN o postavení žen připustilo mnoho levicových vlád a propotratových nevládních organizací, že Pekingská akční platforma rovněž nestanovila právo na potrat.

HPŽ ČR

Greenův případ v Komisi OSN pro lidská práva

Becketův fond pro náboženskou svobodu přednesl 15. dubna v Komisi OSN pro lidská práva případ švédského zákona o nenávislné řeči. – Kapitola 15, sekce 8 švédského trestního zákona zakazuje vyjadřovat „neuctu“ vůči některým menšinám. Trest je až čtyři roky vězení. „Neucta“ nevyžaduje výzvu k násilí a není nijak definována.

Zásah *Becketova fondu* pomohl zvrátit rozsudek proti pastoru Greenovi, který byl podle tohoto zákona souzen. Práv-

ník *Becketova fondu* Jared Leland uveřejnil o případu článek ve švédském listu *Varlden Idag*. Počátkem roku švédský odvolací soud zrušil rozsudek nad pastorem Greenem; vláda se patrně odvolá.

Svoboda musí být zajištěna i pro tu nejmenší menšinu – jednotlivce, říká se v prohlášení *Becketova fondu*. Jako příklad svobodného vyjadřování respektujícího druhé uvedl *Becketův fond* papeže Jana Pavla II.

LifeSite News

Celodenní program bude zahájen již v 10 hodin v katedrále Sv. Ducha, pokračuje koncerty na Velkém náměstí a vyvrcholí slavnostní bohoslužbou, přenášenou na náměstí i do kostela Panny Marie a Nového Adalbertina. [...]

Na zajištění občerstvení spolupracuje s Kopingovým dílem ze Žďáru nad Sázavou, Novým Adalbertinem v Hradci Králové také Českomoravská Fatima z Kocliřova u Svitav, a to tak, aby nikdo nebyl vynechán – nejen hlavní hosté, ale i každý, kdo bude mezi účastníky tohoto významného dne *Děkuvzdání*.

Tisková konference je plánována na Biskupství v Hradci Králové za účasti otce arcibiskupa Otčenáška dne 26. dubna 2005.

Foto: <http://www.kralovallaha.cz>

Bližší informace: Diecézní poutní centrum Hradec Králové, tel.: 495 063 670, mobil: 602 763 775, 724 223 771.

Diecézní poutní centrum Hradec Králové

KOMENTÁŘE

Josef Ratzinger — Benedikt XVI.

„Přinášet všem dar víry“

Mladého profesora Ratzingera jsme vidali na fotografiích z Druhého vatikánského koncilu, kde působil jako poradce kolínského kardinála Fringse. Osobně jsme se s ním — můj manžel a já — setkali v roce 1968 na univerzitě v Tübingen, kde učil dogmatiku. Tehdy byl ještě svými otevřenými stanovisky u studentů populární a přednášel před naplněnou posluchárnou.

Ale začínala jiná doba. Už tehdy v červenci pobíhali po německých univerzitách mládenci a dívky v maostických uniformách a mávali rudými knížkami. Terorizovali vybrané profesory a nutili je, aby místo normální výuky odpovídali na „aktuální dotazy“, podobně jako u nás v roce 1948.

Dalo se předpokládat, že brzy dojde i na autora „liberálního“ Úvodu do křesťanství. „Rudé bandy“ začaly rušit i jeho přednášky řevem a radikálními hesly. Ratzinger tübingenskou univerzitu opustil a odešel učit do klidnějšího Řezna. U intelektuální levice je od té doby neoblíben a později i obviňován z fundamentalismu.

Je pravda, že tyto zkušenosti ovlivni-

ly jeho vývoj směrem ke konzervatismu, jako tomu bylo i u Henriho de Lubac a u Hanse Urse von Balthasar. Také jeho postoj ke komunismu byl — na rozdíl od mnoha jiných teologů — jednoznačný. Když v roce 1984 připravoval dokument o marxistických kořenech teologie osvobození, nazval komunistický tábor „ostudou naší doby“.

Jeho konzervatismus je uchovávací, ale ne ztrnulý. Ratzingerovým vzorem je údajně svatý Karel Boromejský, který po tridentském koncilu obnovoval církev v oblasti Milána: nevracel se přitom do historie, ale budoval moderní formy Církve.

Dnešní situaci Církve vidí Benedikt XVI. podobně. Při udělení ceny svatého Benedikta v Subiaku v dubnu letošního roku řekl, že dnešní evropská kultura je protikladem nejen křesťanství, ale i obecnějších náboženských tradic lidstva: proto musí Církev reagovat se vši odvahou, nepřizpůsobovat se době, neklekat před světem, ale „přinášet všem dar víry, dar Kristova přátelství“.

Michaela Freiová

Foto: Reuters

Kardinál Josef Ratzinger na demonstraci proti internaci polských politických vězňů 21. prosince 1981

Prosazujme skutečnou křesťanskou politiku

... a tradiční hodnoty

Podezřelé obchody manželky ministerského předsedy Grosse přivedly Českou republiku zase jednou na přední stránky světového tisku. Stanislava Grosse nakonec stály premiéřské křeslo, přičemž sehrála klíčovou roli KDU-ČSL a její předseda Miroslav Kalousek. Lidovci tak Českou republiku zbavili muže, který projevil pozoruhodný nedostatek jakéhokoliv etického rozlišování a jehož další setrvání v úřadě mohlo poškodit důvěryhodnost naší země.

Došlo na sestavování nové vlády. Lidovci při složitých jednáních uhájili svá tři ministerstva (zahraničí, dopravy a životního prostředí). Úspěch, dalo by se říci. Z hlediska reálné politiky určitě.

Ale co z hlediska prosazování křesťansko-demokratických hodnot? Program KDU-ČSL je plný slov o křesťanské civilizaci, tradici a hodnotách

a o jejich uplatnění v praktickém politickém životě.

To se snad ještě dá obhájit v případě Ministerstva životního prostředí (příroda je přece Božím dílem) nebo Ministerstva zahraničí (například při jednání o zakotvení křesťanství v evropské ústavě). Ale jak konkrétně lze prosazovat křesťanské hodnoty při stavbě jezuů na Labi nebo dostavbě dálnice D 47?

Jinými slovy, nebylo by mnohem více v duchu křesťansko-demokratické politiky snažit se získat Ministerstvo práce a sociálních věcí nebo Ministerstvo školství či kultury? Nebo alespoň zajistit si takový vliv skrze náměstky (náležitě však politicky zaštitěné), aby se omezily nejhorší socialistické excesy? Takové, jakých jsme svědky třeba na Ministerstvu práce a sociálních věcí, kde rodinnou politiku dostala na starosti feministická

buditelka Michaela Marksová-Tominová? Jistě, z Ministerstva dopravy lze čerpat více dotací do lidoveckých regionů. Ale jednou je KDU-ČSL stranou křesťansko-demokratickou a nikoliv regionální a zájem na prosazování tradičních hodnot by měl být důležitější než vidina prostředků přerozdělovaných krajům a obcím.

Žijeme přece v době, kdy církevní školství bojuje o přežití, kdy je tradiční rodina na úderu feministických a homosexuálních aktivistů a Církev dosud nedostala svůj komunisty ukradený majetek. V rodinách, církevních školách a farních společenstvích přitom vyrůstají další generace lidoveckých voličů. A bez nich KDU-ČSL svých osm jistých procent nemusí mít v budoucnu tak jistých.

Matyáš Zrno

KOMENTÁŘE

Májová úvaha o mateřství

Genderové stereotypy neexistují – máme svou přirozenost

Od roku 1914, kdy byl v USA prohlášen Den matek za národní svátek, nemají matky druhou květnovou neděli pracovat, vařit ani uklízet. Všechny jejich úkoly mají na sebe převzít děti, které mají maminky celý den ochotně obsluhovat a tak jim poděkovat za jejich lásku, péči a výchování. Svátek matek je také vhodnou příležitostí pro zamyšlení nad všeobjímácím a díky ženám vsudypřítomným aspektem mateřství. Nad mateřstvím, které je vlastností přirozeně danou, možná dokonce tou nejpřirozenější. A to bez ohledu na tvrzení určitých skupin, které učí ženy bojovat proti mužům tím, že se svých ženských vlastností – údajně genderových stereotypů – vzdají.

Vlastnosti manažerky?

Stejně jako matky

Dvě nové studie vydané Výzkumným ústavem Ministerstva práce a sociálních věcí se zabývají velmi módním – ne snad přímo špatným, ale přesto veskrze tendenčním – tématem rovných příležitostí mužů a žen na trhu práce a postavením ženy v naší zemi. Je chvályhodné, že ani zde nechybí výše naznačené: mateřství, obětavost a schopnost dát se zcela druhým je ženě vlastní, a podaří-li se ženě tyto své dispozice realizovat, najde svou osobní ženskou identitu. Když se v jedné ze zmíněných analýz představují styly manažerského řízení a srovnávají se vlastnosti manažerů-mužů a manažerek-žen, dozvíme se, že muži se „plně identifikují se svou prací“, kterou jsou „plně pohlceni“ a v níž vítězí hodnoty jako „žít pro práci“, „růst, peníze a úspěch“. Ženy naopak „udržují širokou síť sociálních kontaktů“, „soustředí se na vztahy na pracovišti“, a díky tomu jsou schopné dobře zvládnout nečekané situace. Mezi hodnotami manažerek vítězí „vztahy a péče, pocity, kompromis a konsensus“, které vhodně posiluje „intuice“.

Je vidět, že přirozeně dané vlastnosti – které mimochodem nerozdělují muže a ženy, ale podporují mezi dvěma pohlavími nepostradatelnou kompatibilitu – nemožou popřít ani analýzy sociálního ministerstva. A právě Svátek matek je oslavou vlastností, které ženám zůstávají v každé roli – matce stejně jako ředitelce podniku, lékařce jako manuálně

Foto: Ethell.com

pracující ženě, učitelce stejně jako ženě, která zůstala v domácnosti, aby mohla svým dětem poskytovat domácí vzdělávání.

Ticho nevádí

Až příliš snadno nám zalezlo pod kůži, že kariéra se dělá v hluku, rychlosti a nesoustředěnosti; že se dělá pomocí dobrého jména, vlivných přátel a večerů, kdy nejsme doma, protože jsme na důležitých schůzkách. Všichni velcí lidé každé doby (Krista nevyjímaje) přitom rostli dlouho ve skrytosti, bez okázalosti a v tichu každodenní všednosti. Každá matka, která pochopí, že kariérou je tichý život mimo zář reflektorů, že je to rutinní, všední práce, která jí přitom může přinést největší možné ocenění, které je každý smrtelník povolán získat, bude šťastnou, vyrovnanou a klidnou.

Skrytost ale vůbec neznamená „upej-pavost“, zarmoucenost nebo ostych. Ostatně, zač bychom se měly stydět? Vždyť v každé době (naši nevyjímaje) je to právě žena, které je svěřena důležitá úloha v apoštolátu a v předávání víry. Žena dává rodině, občanské společnosti i Církvi něco specifického, co je vlastní jen jí a co může dávat jen ona: své něžné teplo a laskavost, svou neúnavnou

velkorysost, svůj cit pro detail – zvláště ve vztazích s druhými lidmi, svůj bystrý úsudek a vynalézavost, svou intuici, svou hlubokou a tichou zbožnost, svou vytrvalost... Církev v každém případě očekává od ženy angažovanost, pokud je to v souladu s Boží vůlí, a to tam, kde je právě její místo. Najít ho nebývá tak těžké. Stačí zpravidla zůstat tam, kde právě jsme a dělat tytéž věci – jen možná novým způsobem.

Síla něhy

Nenahraditelná ženská deviza – zde mnohokrát zmíněná něha – je obdivována a oslavována už odedávna. A je červenou nitkou ženské mateřské přirozenosti. Ještě jako kardinál Ratzinger představil nový papež Benedikt XVI. program něhy, který ženy paradoxně naučil jeden Muž. Při mši svaté před zahájením konkláve 18. 4. 2005 řekl o Kristu: „Ukazuje nám svou něhu, svou vášnivou lásku, která jde až k bláznovství kříže. Svěřuje se nám...“

A vida! Skončili jsme u stejných vlastností a ženských specifik, jaké jsme citovali z analýz rovných příležitostí mužů a žen a postavení ženy v České republice.

Zdeňka Rybová

KULTURA

Mezi kultem a kulturou

„Gregoriánský zpěv byl náš zásvětný chorál k životu i ke smrti. Vroucně jsme zpívali *dona nobis pacem*, a když k nám zavanul dým krematoria, zpívali jsme odevzdaně *In paradisum deducant te Angeli*.“

[...] Evropa včera a dnes

S pomalým překonáváním sebestředného pohledu národních států a s obtížemi pokračující evropskou integrací padají našťásti mnohé vnější překážky a hranice. Současně však je možné pozorovat v evropské společnosti zesilování odstředivých kulturních tendencí. Podporuje se tvorba kulturních nik a nových ghet, postupně ztráty kulturních souvislostí nezbyvá než litovat. Tento trend neplatí jen pro sociální a vzdělávací systémy, důchodové pojištění, smysl pro občanskou společnost a nadregionální úkoly v oblasti právních a bezpečnostních otázek, ale zasahuje i do oblasti omezování odpovědnosti státu a společnosti jako takové. Dochází k provincionalizaci a komunalizaci jako k reakci na otevřenost hranic, ostatně je možné připomenout pozdně středověkou paralelu této situace. Z lidu se stalo obyvatelstvo.

Význam hudebního vzdělání v Evropě

Navzdory všem již od Platona známým poznatkům o dlouhodobém společensko-ekonomickém významu múzicko-hudební výchovy se v Evropě stále více stát i společnost ze své odpovědnosti stahují. Seškrtává se hudební výchova na všeobecně vzdělávacích školách, zcela vypadává nebo je alespoň vyučována nekompetentně. Hudební školy se buď uzavírají, nebo musejí být financovány těmi rodiči, kteří ještě o hudební výchovu svých dětí projevují zájem. To ještě více prohlubuje kulturní propast mezi bohatými a méně majetnými, a to zjevněji, než mohou vyjádřit jiné symboly materiálního bohatství. Rovnost šancí v přístupu k hudební výchově již není dodržena. Děti a mladiství jsou ponecháni více méně sami sobě a mají stále méně možností osvojit si, a to nezávisle na sociálním kontextu svých rodin, hudební vzdělání, a tím i schopnost orientace v hodnotách. Nemilosrdná ignorance politiků si tak pod sebou bezstarostně uřezává větve, na které sedí.

To, že hudební výchova, a to ne pouze výchova k hudbě, ale ještě více výchova hudbou, je výchovou duchovně i duševně rozvinutého člověka, se v tzv. vysoké evropské politice vůbec nebere na vědomí. Výchovné obzory antiky a západu, které byly raženy *septem artes liberales* byly mezi tím důkladně zapomenuty a současně s nimi i povědomí o hudbě v matematicko-filosofickém kontextu (*quadrivia*).

Neschopnost hudební orientace

V dnešním evropském zpusťšeném hudebně-kulturním povědomí musí nako nec nutně ztroskotat jednotlivé subjektivní návrhy hudební estetiky. Tzv. vážná hudba hledá zoufale výraz absolutna, ale bez obecné orientace a společné řeči marně.

Účelové kulturní odcizení v interpretační praxi

Trh historizující interpretační praxe staré a nejstarší hudby, která přišla o svůj kontext, se zaměřuje sám na sebe. Kulturní hudba minulých staletí je přitom pitvána na operačních stolech nejrůznějších workshopů, aniž by přitom byla objevena její duše. Odbytoví a marketingoví manažeři průmyslu zvukových nosičů neváhají z důvodu odcizení předložit nejnižší hudbu všech světových náboženství jako příkrm k pocitu dobré pohody. Také gregoriánský chorál, vlastní liturgická hudba římskokatolické Církve, byl objeven jako „esoterický sound“ a proměněn v tržní zboží. [...]

Druhý vatikánský koncil a jeho závěry

[...] Ten, kdo věří na nevyhnutelnost dějinného vývoje, se asi bude méně zajímat o vzájemné souvislosti a příčiny. Kdo ale vychází z vědomí zodpovědného nebo naopak nezodpovědného spoluvytváření dějin člověkem, ten nemůže přehlédnout, jaké epochální kulturní důsledky měl Druhý vatikánský koncil, a to nejen v Evropě. Koncilní otcové bojovali léta o moudrou vyváženost koncilních dokumentů, o spojení kultu a kulturního kontextu, které by zachovalo respekt k podstatnému. Spolu s rozvolňujícími tendencemi kulturní revoluce roku 1968, které byly podporovány mediálně zainteresovanými vnitrocírkevními skupinami, jež byly hierarchií trpěny, byl však rozšířen tzv. „duch koncilu“, který v závěrech koncilu nemá žádnou podporu a často si s nimi naopak protirečí. A tak v evropské kultuře i v srdcích mnohých zanechalo ono široce rozšířené odmítnutí velké liturgické hudby minulosti i přítomnosti stopy zpusťšení a mnohým lidem odňalo kus jejich duševní vlasti.

Církevní hudba jako kulturní faktor

I pro člověka, který se necítí příslušníkem nějaké církve, patřila znalost zvukového výrazu liturgie k pevnému hudebnímu souřadnému systému, a tím nepřímou služila ke kulturnímu uvědomění svého vlastního

postoje. Již jen kvantitativně je kulturní faktor církevní hudby se svými sbory a varhaníky i v těch nejmenších osadách důležitým činitelem, který otevíral i tomu tzv. prostému člověku z ulice okna do kulturních dálek a společností. Dnes ale musíme střízlivě konstatovat, že důsledky této pokoncilní kulturní revoluce ještě převyšuje rozsahem ono všeobecně známé zesvětštění, které nastalo před dvěma sty lety. Obrazně řečeno byl opatský chrám v Cluny podruhé stržen, tentokrát duchovně-liturgicky, slepou a zcestnou snahou uvnitř samotné Církve.

Latina jako kulturní základ

Zatímco dnešní globalizace hledá kromě jiného i všeobecně závazný jazyk, teologická nejednota v provinčním jazykovém Babylónu *té una sancta* vzrůstá. V rámci vzdělávací politiky byla i latina a s ní spojená hudba zatlačena do muzea. Brzy se asi bude muset sáhnout pro mezinárodně navštěvované bohoslužby k angličtině, což bude patrně doprovázeno stanovením určitých jazykových kvót v jednotlivých národních státech. Polský kněz a hudebník Mizgalski vypráví jímavě o své pětileté křížové cestě v koncentračním táboře Mauthausen: „Jak podivuhodně uspořádávala latina život, bezpečnost, lásku a bratrství mnoha tisíc kněží a řeholníků v koncentračních táborech! V této všem srozumitelné řeči se modlili duchovní jedenadvaceti národů při nejhorších pracích na poli i v lomu. V této řeči se vzájemně utěšovali, udělovali trestancům všech národností rozhrěšení a podávali viatikum. A to vše tajně, před očima pronásledovatelů!“ Čtenář se může zeptat kteréhokoli ještě žijícího duchovního — vězně koncentračního tábora, a to kteréhokoli národnosti, co mu dávalo odvalu vydržet a přežít. On odpoví: „Naše společná latinská modlitba, náš společný zpěv (pokud byl povolen), *Credo ... in unam, sanctam, catholicam et apostolicam ecclesiam*... Gregoriánský zpěv byl náš zásvětný chorál k životu i ke smrti. Vroucně jsme zpívali *dona nobis pacem*, a když k nám zavanul dým krematoria, zpívali jsme odevzdaně *In paradisum deducant te Angeli*. Pak jsme byli jednotni *in una oratione, in una lingua, in cantu sacro*.“ [...]

Liturgie a duch doby

V dnešní době převládá marné pokusy přitakání těm, kdo žádají nahrazení kultu i kultury okamžitým mediálním show. Není požadován obsah, ale zábava, na mís-

KULTURA

to potravy jen opojení. V důsledku tohoto jevu je samozřejmě potřeba podpořit tyto na vnějšek zaměřené formy. V pravém náboženství i kultuře, pokud je nechceme redukovat jen na civilizaci, nepřevládá nikdy horizontální směr pohledu. Nevyhledávají ve své podstatě většinový soud ani plné porozumění všech. Horizontální antropocentrismus se nepozdvihuje vzhůru, ale musí zůstat plochý, a to v oblasti kultu i kultury. Ale to, co u kultury vede jen k ochuzení a zplanění, to riskuje v případě kultu jeho samotnou podstatu a existenci.

Křečovitě pokusy upravit zvuk zábavné hudby tak, aby byla přijatelná pro liturgii, končí v trapnosti a nejen proto, že se nedostává hudební profesionality. Licoměrnost a svatouškovství se projevuje zvláště tam, kde se zbytkový pocit duchovní nepřiměřenosti snaží z této hudby odstranit ten agresivní stisk, to právě z rockové hudby, nebo také lascivní eros z hudby popové, a tím odstraňuje z dobré zábavné hudby její vlastní jádro, bere jí její vlastní podstatu tím, že ji neuměle napodobuje, a touto cestou musí zákonitě končit v plytkostech. [...]

Vize: Kulturní Evropa

Ekonomické sjednocování Evropy je na postupu. Sjednocování politické na sebe sice ještě nechá nějakou dobu čekat, ale přinejmenším se již realisticky přibližuje. Nyní potřebujeme mít vize. Přitom by mohla Evropa být v konceptu kulturních kruhů a světových regionů kontinentem lidskosti. Její klasická humanistická a křesťanská minulost nabízí k tomu ty nejlepší předpoklady.

Evropská hudba jako kulturní export

Při všem respektu k mimoevropským, a to i těm vyspělým kulturám, nemůžeme zakrýt uši před tím, že evropské durové a mollové tóniny dobyly svět. Tak podivuhodně, jako se vojenská logistika (např. silnice, komunikační prostředky, plánování a nasazení zdrojů) antické římské světové říše stala nedobrovolnou štafetou pro šíření evangelia, mohl by se stát i světový trh západní populární hudby půdou pro potenciální zájem o veškeré poklady naší hudební kultury. Kdo by chtěl pochybovat o tom, že tóny Johanna Sebastiana Bacha, Ludwiga van Beethovena a Wolfganga Amadea Mozarta patří dnes již dávno ke kulturnímu majetku většiny alespoň trochu vzdělaných Japonců, Číňanů a Korejců? Toto hudební bohatství Evropy, které vlastně vyrostlo z kultu, je nejspíš nejoblíbenější, nejmírotvornější a z hlediska porozumění mezi národy nejefektivnější exportní zboží našeho kontinentu. Bez evropské hudební kultury by se také nemohl uskutečnit plodný kulturní

směšovací proces v Severní a Jižní Americe. Zdá se, že na tomto kontinentu je význam hudby jako vůdčí, ale i potenciálně zavádějící fascinace, intuitivně více vnímán. [...]

Hudba — klíč k duši

Jen lidská duše umí dešifrovat zprávu obsaženou v hudbě. Indiskrétnímu přístupu rozumu se otevírá jen povrchně. Tato zpráva je ve své podstatě diskrétní a v mnohém i individuální. To platí jak pro předávajícího, tak pro obdarovaného. Jako čistě duchovně-duševní vnější forma člověka je často nepochopeným mostem k nehmotnému světu, k Logu ve smyslu Janova evangelia. Křesťanská bohoslužba, božský kult, je proto bez hudby, ba i bez svého vlastního hudebního stylu, nemyšlitelná. Bylo tedy jediné správné, že papež Pius X. započal svůj velký program "vše obnovit v Kristu" právě liturgickou hudbou. Jeho reformní dílo našlo své završení v liturgické konstituci Druhého vatikánského koncilu.

V době, ve které jsou technické a kombinatorické schopnosti, tzn. přírodovědné části našeho mozku, požadovány a podporovány tak jako nikdy předtím, dostává náboženství a jeho hudba stále více nový úkol: zdůrazňováním múzicky-intuitivních i esteticko-filosofických složek uchovat člověka v celém jeho člověčenství vyvážené a zdravé. Jinak zde existuje nebezpečí, že se brzy stane otrokem svých již plánovaných monstrózních biorobotů, že se stane jen zasmušilým konzumentem. Ale tam, kam do tajemné země nikoho, do země psychosomatické duševní souhry, prolínají hranice lidské schopnosti tvořit, tam proniká jediné hudba a víra v Boha.

Krása hudby a liturgický řád

Pokud je pravda, že hudba je odleskem jediné vyšší skutečnosti, budou všichni ti, kteří v *Cultu Divinu* (v tomto za pozemskými znameními skrytém setkání s Bohem Stvořitelem) rozpoznají prapůvod bytí, hledat s největší pozorností a oddaností maximum hudební krásy liturgické formy a nebudou se vyhýbat námaze dlouhého učení a vzdělávání. [...]

Kult, kultura a umění slavít

Kdo jiný, když ne Církev, by mohl Evropě opět ukázat umění a smysl vnitřního i vnějšího slavení. Vždyť velikonoční víra se diskusemi a polemikami zprostředkovat nedá, ale musí být jak živá, tak i schopná prožitku. Slavnost ale nemůžeme v nejvlastnějším slova smyslu „konat“. O to více potřebuje slavení jak objektivní podnět, tak rámec, který teprve umožňuje měřítko a proporce. Průběh roku bez církevního řádu poměřuje každou slavnost její oblí-

beností. Vánoční „příslušenství“ vystavená v evropských obchodech již od konce září dokumentují ztrátu kulturního vědomí a smyslu pro bohatství odlišností kulturního řádu. Slavící obec nebo skupina slaví bez kulturního zřetele jen sama sebe, místo aby si uvědomila co nejširší celosvětovou spoluúčast na téže samé radosti. [...]

Je-li něco nepovinné — ad libitum — nemusí to vždy bezpodmínečně být důvodem k radostnému nerespektování. Je to také svoboda k závaznosti. Právě závaznost v řádu tvoří spojení s celkem. Nepřekonatelně se to projevuje v největším hudebním uměleckém díle západu, v cyklickém kolektivním uměleckém díle *officia*, zpívané bibli pro každou hodinu, pro každý den po celý rok. To je hudební bohatství, na němž a při jeho vytváření vyrostla evropská kultura.

Kult jako motor kultury

Již v aktuálních zárodčích budoucí evropské ústavy započal zápas o jejího celkového ducha. Pro karolinské jádro Evropy, tj. pro prvních šest zakládajících států, předložil již Karel Veliký pro rozvoj Evropy rozhodující osnovu ve formě společného kulturního řádu se zřetelem k římskému „usu“. Ještě dnes dosahuje Církev každý týden k více lidem než všechny ostatní společenské spolky a organizace dohromady. Možná, že by mohla ještě dnes znovuobjevením své společné kulturní *Musicis Sacris* (tedy domácí evropské církevní hudby) včas nastoupit se staronovou vizí uvědoměle evropského úhlu pohledu proti šíření frustrace z evropské únavy, a tím se opět o kus přiblížit opravdové vůli koncilu. [...]

Závěrečné teze

(1) Evropa nebude existovat jako vážně míněná jednotka, a to i z politického hlediska, bez společné kultury.

(2) Evropská kultura nebude již v budoucnu existovat bez společného kultu jako pojítka.

(3) Kult bude bez sebou samým vytvořené a sobě vlastní velké hudby i nadále ztrácet svou přitažlivost a zplaní do stěží srozumitelného rituálu uzavřeného v neatraktivním ghetu.

(4) Evropské pojetí liturgie je součástí mezinárodní mírové politiky, Evropa není jen politická a ekonomická opce, ale existenciální imperativ mezinárodní mírové politiky. Na to se nesmí při prosazování materiální tematiky zapomínat.

(5) Církev v Evropě má svým veřejným kulturním konáním velkou historickou odpovědnost.

Marlene Wartenberg, *Evropská hudební rada*
redakčně kráceno, zdroj: <http://www.sdh.cz>

DOPORUČUJEME

KALENDÁŘ AKCÍ

Brno: Církev a média

V úterý 3. května se od 16.30 hodin na Petrově koná přednáška Olgy Kopecké-Valeské *Církev a média*.

Olomouc: Přednáška o Starém zákonu

Ve čtvrtek 5. května se od 19.30 hodin v přednáškovém sále dominikánského kláštera koná přednáška P. Pavla Mayera OP z cyklu *Úvod do knih Starého zákona*.

Dívčí pěší pouť z Vranova do Vydří

Po ženy a dívky od 12 let je určeno čtyřicetkilometrové *květnové putování od Panny Marie Matky naděje z Vranova nad Dyjí k Panně Marii Karmelské do Kostelního Vydří*. Úmyslem pouti je duchovní obnova mládeže, prosba za drogově závislé lidi, nenarozené děti, za obnovu víry v pohraničí a za nová kněžská a řeholní povolání. Pouť začíná v pátek 6. května ve Vranově nad Dyjí ve 20 hodin modlitbami nešpor a mší svatou. Pouť bude

zakončena 7. května ve 20 hodin poutní mší svatou v Kostelním Vydří. Bližší informace a přihlášky: Tel.: 515 296 384.

Zaječov: VIII. mariánská pouť

V sobotu 7. května se koná *VIII. mariánská pouť do Zaječova*. Program začíná uvítáním poutníků v Komárově v 9.45 hodin. Dopravu z Prahy zajišťuje Řád sv. Augustina. Bližší informace a přihlášky: Tel.: 257 532 675.

Svatý Hostýn: Pouť Radia Proglas

V neděli 8. května v 10.15 hodin bude brněnský biskup Vojtěch Cikrle celebrovat *děkovnou poutní mší svatou Radia Proglas* na Svatém Hostýně.

Praha: Vysokoškolští studenti a únor 1948

V rámci setkání klubu Sdružení křesťanských seniorů v čajovně Na dně – Křesťanské centrum Jižní Město se v pondělí 9. května od 16 hodin koná přednáška Dr. Zdeňka Boháče *Vysokoškolští studenti a únor 1948*.

Jihlava: Manželství v církevním právu

Ve středu 11. května se od 17 hodin v sále Charity na Jakubském nám. koná přednáška P. Maxmiliána Fila O.Praem. *Manželství v církevním právu*.

Olomouc: Přednáška o církevním právu

Ve čtvrtek 12. května se od 19.30 hodin v přednáškovém sále dominikánského kláštera koná přednáška P. Damiána Němce OP z cyklu *Vybrané kapitoly z církevního práva*.

Pěší pouť z Prahy do Jeníkova

Pěší pouť z Prahy do Jeníkova, který je spojen s mimořádnou mariánskou úctou, začíná ve středu 18. května v 19 hodin u chrámu sv. Víta. Na každý den je plánována trasa dlouhá cca 30 km. Pouť bude zakončena v neděli 22. května poutní mší sv. v Jeníkově v 11 hodin. Bližší informace a přihlášky: Tel.: 515 296 384 nebo e-mail: vranov@fatym.com.

Liturgická čtení

1. 5. Neděle	Sk 8,5–8.14–17, Žl 66, 1 Petr 3,15–18, Jan 14,15–21 <i>6. neděle velikonoční</i>		
2. 5. Pondělí	Sk 16,11–15, Žl 149, Jan 15,26–16,4a <i>sv. Atanáš</i>	5. 5. Čtvrtek	Sk 1,1–11, Žl 47, Ef 1,17–23, Mt 28,16–20 <i>Slavnost Nanebevstoupení Páně</i>
3. 5. Úterý	1 Kor 15,1–8, Žl 19, Jan 14,6–14 <i>sv. Filip a Jakub ml.</i>	6. 5. Pátek	Sk 18,9–18, Žl 47, Jan 16,20–23a <i>sv. Jan Sarkandr</i>
4. 5. Středa	Sk 17,15,22–18,1, Žl 148, Jan 16,12–15 <i>sv. Florián</i>	7. 5. Sobota	Sk 18,23–28, Žl 47, Jan 16,23b–28 <i>sv. Antonín Kyjevský</i>

8. 5. Neděle	Sk 1,12–14, Žl 27, 1 Petr 4,13–16, Jan 17,1–11a <i>7. neděle velikonoční</i>		
9. 5. Pondělí	Sk 19,1–8, Žl 68, Jan 16,29–33 <i>sv. Izaiáš</i>	12. 5. Čtvrtek	Sk 22,30; 23,6–11, Žl 16, Jan 17,20–26 <i>sv. Pankrác</i>
10. 5. Úterý	Sk 20,17–27, Žl 68, Jan 17,1–11a <i>sv. Jan z Avily</i>	13. 5. Pátek	Sk 25,13b–21, Žl 103, Jan 21,15–19 <i>Panna Maria Fatimská</i>
11. 5. Středa	Sk 20,28–38, Žl 68, Jan 17,11b–19 <i>sv. Ignác z Láconi</i>	14. 5. Sobota	Sk 1,15–17.20–26, Žl 113, Jan 15,9–17 <i>sv. Matěj</i>

RC MONITOR – zpravodajský čtrnáctideník vydávaný o. s. Res Claritatis jako projekt pod záštitou České dominikánské provincie. Noviny jsou zaměřeny na osvětu široké veřejnosti v oblasti života a postojů římskokatolické Církve jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Publikované zprávy jsou zveřejňovány na zpravodajském serveru <http://res.claritatis.cz>. ISSN: 1214-8458. MK ČR E 15474.

Korespondenční adresa redakce: Res Claritatis, Husova 8, 110 00 Praha 1, e-mail: redakce@claritatis.cz, číslo účtu: 1683820001/2400.

Redakční rada: Vít Cigánek, RNDr. Václav Frei, Mgr. Michaela Freiová, JUDr. Ing. Jiří Karas, P. Mgr. Pavel Mayer OP, Mgr. Radim Ucháč, Kateřina Ucháčová, Zdeňka Rybová. **Teologický poradce:** P. Mgr. Pavel Mayer OP.

Objednávky: Noviny jsou distribuovány zdarma a lze je v požadovaném počtu kusů objednat na korespondenční adrese redakce. Jejich vydávání je možné jedině díky zasláním darům, které pokrývají náklady na tisk a distribuci. Náklady na jedno číslo činí přibližně 10 Kč, což ročně znamená 240 Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplať. Dary lze podle § 15 odst. 8 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit při snížení základu daně.